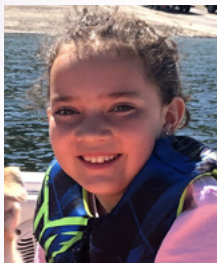

Meer tijd met Max

**Ashlyn B. (12),
Washington (VS)**

Op een dag ging ik met mijn familie, een paar vrienden en mijn hond, Max, op het strand kamperen. We zwommen en speelden de hele dag. Toen het donker werd, keken we naar vuurwerk. We vonden het allemaal super.

Na het vuurwerk zocht ik Max. Maar hij was weg! Ik raakte in paniek en riep dat Max weg was. De tranen rolden over mijn wangen terwijl we in het bos naar hem zochten. Ik voelde een zachte stem die zei dat ik moest bidden, dus dat deed ik. Maar ik voelde me zo slap als een vaatdoek, en ik was bezorgd om Max.

We konden hem niet vinden, dus liepen we terug naar onze tent. Ik bleef in mijn gedachten bidden, maar ik begon de moed op te geven. Ik huilde mezelf in slaap.

Een paar uur later schudden mijn ouders me wakker. Max zat vlak naast me! Mijn ouders hadden Max' halsband buiten onze tent horen klinken. Ik hield hem dicht tegen me aan en dankte God stilletjes dat Hij mijn gebeden had verhoord.

Drie jaar later bezeerde Max zijn rug en had hij veel pijn. Het was ongeneesbaar, dus moesten we afscheid nemen. Onze hemelse Vader troostte me en gaf me rust. De Heilige Geest herinnerde me eraan dat we Max drie jaar geleden bijna verloren hadden, maar dat God ons had geholpen om hem te vinden. Ik ben dankbaar dat Hij ons meer tijd heeft gegeven om van Max te houden. Ik weet dat God gebeden verhoort en ons in moeilijke tijden troost. De verzoening van Jezus Christus is er voor iedereen. Ik ben heel dankbaar voor wat Jezus Christus en onze hemelse Vader voor ons gezin en mij hebben gedaan. ●

